

[Udenrigsministeren.]

tager stilling til forslag fra den anden side — sådan forstod jeg det — men at man spiller ud med positive, men også realistiske forslag. Det er jo meget nemt at spille ud med positive forslag, men netop forslag, som har en rimelig chance for at kunne fungere.

Hvad spørgsmålet om gældslettelsen angår, tror jeg i og for sig, jeg har svaret med det, jeg sagde før, at vores indstilling absolut er at se problemets meget, meget betydelige størrelse, men vi foretrækker altså en løsning fra tilfælde til tilfælde og fra land til land.

Så nævnte hr. Nyboe Andersen spørgsmålet, om vi nu vil lægge det, der kan blive tale om, som ikke er bistand, men som er alle mulige andre former for samarbejde, prisstabiliseringsordninger og råvareordninger, og hvad ved jeg, oven på et tal, som vi yderligere har ment det rigtigt at lade stige ud over FN-målsætningen. Jeg vil gerne dertil sige, at nu er de 0,7 pct. jo ikke noget helligt tal. Det er ligesom blevet det, fordi det var den FN-målsætning, vi tilsluttede os, og regeringen har altså, som det fremgår, og som også hr. Nyboe Andersen nævnte, sat det som mål at nå det ved udgangen af dette tiår, men ikke fundet det rigtigt på dette tidspunkt at sige, at så flader vi ud derfra. Jeg har derimod i det, jeg sagde i formiddags, peget på, at der da er en række udgifter, der er en række ting, der skal finansieres i vores videre samarbejde med udviklingslandene, ting, der ikke falder inden for udviklingsbistand, ikke efter de gældende kriterier i hvert fald, og dem kan vi nok få svært ved at lave om.

Dér er det da klart, at man må se de ting i sammenhæng med udviklingsbistanden. Vi har ikke tænkt at køre det som to kanaler med jernskodder imellem, hvor vi bare bliver ved at køre den ene op, og imens står vi med nogle opgaver, som ikke kan løses, fordi vi ikke har midler til at løse dem, fordi det tilfældigvis ikke kaldes udviklingsbistand efter det gængse kriterium. Det er en 5 års plan, og det er en plan, og det vil sige, at den plan kan ændres. Jeg håber ikke, at den bliver ændret på punktet med de 0,7 pct. op til 1980, og jeg håber heller ikke, at den bliver det for det kommende år. Men at disse ting må ses i sammenhæng, og at beløbene

må vurderes i sammenhæng, er jeg absolut ikke uenig i.

Så nævnte hr. Nyboe Andersen spørgsmålet om de 3 tidligere portugisiske kolonier, ikke vendende sig imod det i og for sig, men vendende sig imod det, om jeg så må sige med vore egne argumenter. Han sagde, at det jo ikke er lande, der er så vældig fattige, det er lande, hvor der vil være sprogproblemer, det er lande, der vil give administrationsproblemer, og spurgte derfor: hvad er dog egentlig kriteriet for, og hvad er grunden til, at vi bebuder en statslig udviklingsbistand i samarbejde med de nye regeringer? Dertil vil jeg gerne sige, at i betragtning af, at vi i de senere år har søgt at løse en række uddannelsesmæssige og humanitære opgaver netop i forbindelse med disse lande, så ville det efter min mening, både ud fra et humanitært synspunkt og ud fra et bistandssynspunkt og ud fra et politisk synspunkt, være meget ejendommeligt, om vi bogstaveligt lod et jerntæppe gå ned, og jeg hæftede mig med glæde ved, at det netop heller ikke var, hvad hr. Nyboe Andersen sagde vi skulle. Hr. Nyboe Andersen sagde, at der kan være nogle midlertidige ting, og det må vi så se på. Det er jo helt givet, at der er et meget, meget stort behov i de pågældende lande i øjeblikket, og jeg ville føle, at vi svigtede noget meget, meget væsentligt, hvis ikke vi satte midler af. Hvis man ser på 5 års planen, vil man se, at de beløb, der er sat af dér, nok snarere vil møde kritik fra de fleste for at være for små end for at være for store. Jeg føler selv, at de er sat i underkanten, men det var altså, hvad vi kunne klare.

Vi må jo også tænke på, når hr. Nyboe Andersen siger, at nationalproduktet i visse af disse lande ligger relativt højt, at det jo ifølge sagens natur må være tal fra den portugisiske tid, for vi har jo ikke nyere tal, så det er ingen kritik, og det er jo ganske givet, at der er større problemer i dag. Da vi for nylig havde en bistandsdelegation i Mozambique, fik vi bekræftet, at bruttonationalproduktet i øjeblikket ligger væsentligt under det tal fra, jeg kan ikke huske, om det var 1973-tallet, hr. Nyboe Andersen nævnte, men i hvert tilfælde det tal, der gjaldt for nogle år siden.

Så vil jeg gerne sige til hr. Arentoft, at